

מנמל-אילת. יום ארוך עזרתי שם בפרוק המיטען ולבסוף, כשהגעתי חזרה לגן החיות בתל-אביב, גיליתי שהלביאה ש' סבלה מגידול בבטן לא קיבלה טיפול, מצבה החמיר עד שלא יכולתי כבר לעזור לה. אני תמיד מרגיש שהרופא מסתובב בגן החיות כמו עיוור ואני מעדיף לספל בחיות בעצמי.

האיש שבכלוב

פ עם האכתי את החיות בבשר פרה ומאוחר יותר, כשהסתבר שהיא היתה נגועה בכלבת, קיבלתי עשרות זריקות בעור הבטן, זה כאב מאוד אבל חיכיתי לרגע שאוכל לחזור לעבודה.

בחופשות מלימודים אני מביא איתו את הבן שלי, גיא, לעבודה והוא לא מוכן

אני מקרה אבוד, אני מכור לחיות ולא יודע מה יקרה לי שהגן "סגור"

בצהריים לחזור הביתה. גיא מביא לגן החיות את החברים שלו והם כל הזמן מבקשים שאספר להם סיפורים על החיות, וכשהם רואים אותי בכלוב עם החיות, הם אומרים לגיא שיש לו אבא אמיץ.

האמהות מביאות את התינוקות כל בור קר לגן, הקטנים למדו להכיר אותי ומסיימים כימים שאמא תאכיל אותם רק מול הר כלוב שבו אני נמצא. יש תינוקות שגדלו בינתיים, אך הם לא שכחו אותי וחוזרים לבקר בגן.

פעם ברחו הרבה קופים מהכלובים. מכיוון שלא היתה רשת כיטחון, היינו פותחים את הכלוב, נהקוף היה בורח הר הוצה וכל תלביב היתה עוסקה במירדף אחרי הקוף.

לפני 8 שנים שודר מישחק כדורגל בין ישראל לתורכיה. באותו יום מיהרתי להי כין את האוכל לחיות, ישבתי להקשיב למישחק ותיכונתי שבהפסקה בין מחצית למחצית אני אספיק לחלק את האוכל. אכן הספקתי, אבל פתאום ראיתי את הר גמר יוצא אחרי. תפסתי אותו עוד בשטח

זקו למרות שאני כבר בן 52 אני עדיין מצליח לשמור על גמישות. העבודה דורשת מאמץ פיסי רב.

לעבוד עם החיות הגדולות והמסוכנות, וי מאז אני אחראי על מחלקת הטורפים.

כל בוקר אני מגיע חצי שעה לפני העובדים האחרים, כדי שלפני הרעש אני אוכל לומר בוקר טוב לנאוהה הטייגרית, שאותה אני מסוגל ללטף ובוקר טוב לבן זוגה, שלמה, שעדיין לא השלים עם כלי-אתו בגן החיות והוא קופץ על הכלוב ומנסה לברוח. אני מבקש ממנו שיסכים להיות חבר שלי, אבל הוא לא מתרכך.

הלביאה סבלה מגידול

א ת אריה-הים אני מאכיל בידי. הוא הועבר אלינו מירושלים, לאחר שנפצע והתעורר בהפגזה שהיתה על העיר ב-מלחמת השיחור.

את הקרנפים אני זוכר שהבאתי ישר

חיבוק דוב

— ברעידת האדמה שהיתה בעיר זאדה ביוגוסלביה נהרס גן החיות. גן החיות בתיא החליט להעניק במתנה את הדוב ליוגוסלביה. לא רציתי להיפרד מהדוב, אך איש לא התיעש איתי ונאלצתי להיפרד.

יום. הוא היה יושב על העץ ומחלל בי חליל. יום אחד, כשהגעתי בבוקר לגן, מצאתי את המנעול שבור וזרוק על הר ריצפה. כשנכנסתי לכלוב גיליתי ששני גורי הנמר נעלמו. במשך כמה שבועות היתה פרשת היעלום לתעלומה, עד שהיי לים דיווחו שמצאו את נחמן פרקש מטייל ליד חברון עם הגורים. בבית אני מגדל רק כלב ונעצר ליד כל חייה ברחוב.

אני מיקרה אבוד, אני מכור לחיות ולא יודע מה יקרה לי אם מנהל הסאפרי לא יקבל אותי לעבודה. אף פעם לא עישנתי כל כך הרבה סיגריות. בלילה אני מת עורר וחושב מה יהיה? למה זה קרה?

אני לא רוצה לקבל פיצויים, אני רוצה להמשיך לעבוד עם החיות.

הגן הצלחתי להחזיר אותו לכלוב ולחיי זור להקשיב לרדיו בדיוק בפתחת המח צית השנייה.

נחמן פרקש נהג להגיע לגן כמעט בכל

עיוור אריה-הים מקבל ממני טיפול מיוחד. הוא התעורר בהפגזה שהיתה על ירושלים ב-1967.

נשיקת לביאה — פה אני יוצר קשר ראשוני עם הלביאה, אנחנו לא אוהבים ללחוץ ידיים, אצלנו מתנשקים. כשהדקנה הלביאה הרגו אותה.

תינוקות טדי והלן הם ילידי הארץ. למרות שהשושלת מחזילה ביערות הסיביר, למדו בעל-כורחם לחיות בכלוב ובארץ חמה. הם מושכים אליהם תשומת-לב רבה.